KURJER KRAKOWSKI.

Dnia 9 grudnia roku 1834. WTOREK. Pismo to wychodzi codziennie przedpoł.

Przedpłata kwartalna złp. 5. Nr 58. wyjąwszy niedzielę i święta uroczyste.

KRAKÓW,

J. Ekelt doktór medycyny i chirurgii obrawszy stałe mieszkanie na Kazimiérzu w domu *Adlera* na piérwszém piętrze, przyjmować będzie chorych ubogich od godziny 2giéj do 3ciéj z południa.

Polska. Dukaty hol: nowe złp. 19. gr. 17. stare ważne złp. 19 gr. 13. Obligi skarbowe 1000 złotowe, złp. 100 i pół. Listy zastawne białe bez kuponów złp. od 94 gr. 10 do 94 gr. 20, wartość kuponu złp. 1 gr, 22,

Na ostatnich targach warszawskich płacono za korzec żyta złp 17 gr. 25 do 19 i pół.— Pszenicy od 17 i pół do 22— Jęczmienia od 16 do 18. Owsa od 10 i pół do 11 i pół. Siana furę jednokonną od 18 do 24; parokonną od 32 do 36. Słomy furę od 10 do 20.

N. Cesarz Wszech Rossyi zwiedził d. 28 z, m. twierdzę Nowo-Georgiewską (Modlin) a dnia ostatniego listopada odjechał do Petersburga. Ukazem z d. 27 listopada datowanym w Nowo-georgiewske (Modlinie) N, Cesarz Wszech Rossyi uwolnił mieszkańców Pragi od kontyngiensu liwerunkowego, czynszow rządowych, kar exekucyjnych i podymnego oraz dozwolił aby im wypłacano z kassy ogniowéj 574,040 200,000 dla tych, których domy niebyły zabespieczone w towarzystwie ogniowem,

Składki dla nięszczęśliwych pogorzelców Opatowa wzrastają ciągle przez dobroczynność litościwych rodaków.

Francya. W jednym liście z Bajonny z d. 16 z, m. czytamy: "Za danym przez mieszkańców Rioji i Ribery przykładem poszła także i ludność sąsiednich okolic, i wszyscy ofiarują generałowi Minie swoje usługi. Wiele małych hufców w górach które więcéj wojsku królowéj szkodziły niż cała potęga Zumalacaregujego w dolinie, ogłosiło się za sprawą Miny a przekształciwszy się na gueryllasów, poprzecinali związki Karolistów. Wysłano oficerów którzy obrotami ich kierować mają. Karoliści cofają się do najodleglejszych części w głębi kraju, ale głód wkrótce zmusi ich do wyjścia z tamtąd. Rozproszono kilka oddziałów które kilka dni temu obok Pampelony uciekały.

Izba parów rozpoczęła już proccess więzniów politycznych. Kommissya wyznaczona do ocenienia stopnia winy oskarżonych doniosła iż przeczytała 17,000 różnych dowodów, wysłuchała 4000 świadków i że 2000 było ściganych za przewinienia Ministrowie oczekują z wielką niecierpliwością przybycia do Paryża X. Talleyrand, wiele im bowiem na tém zależy, aby

ten dyplomat przyjął poselstwo do Londynu, dotąd układano się z nim listownie i X. ciągle odmawiał dając za pozor, iż będąc przez swoje opinje połączony z Whigami i ministeryum Greya, znajdowałby się w fałszywem stanowisku jako poseł przy gabinecie Torysów; że zna w prawdzie osobiście X. Wellingtona, lecz że jego związki polityczne są niezależne od przyjaźni osobistéj, zwłaszcza w Anglii gdzie stronnictwa tak się wyraźnie dzielą. Król spodziewa się go nakłonić odwołując się do jego poświęcenia i przyjaźni dla siebie, jak się odwoływał do poświęcenia tylu innych osób politycznych aby przyjęły jego system i ministeryum. X. Broglie wymawia się podobnie od tego poselstwa jak X. Talleyrand. Na świetnym wieczorze u Lorda Granville, gdzie był obecny X. Orleanu, wielu ministrów i publicystów Francuzkich, oświadczył ten dyplomatyk, iż skoro skład ministeryum Wellingtona nastąpi, natychmiast opuści swoje poselstwo w Paryżu gdyż należy do stronnictwa Whigów. Na żądanie dyrektora teatru *la porte St. Martin* i publiczności ministeryum dozwoliło przedstawiać zakazaną przez siebie dramę *Pinto*; reprezentancya odbyła się spokojnie zamiast wykreślonych słów *precz z Filipem* wołano: łaska zupełna, łaska ogólna. W końcu żądali widzowie odśpiewania Marsylianki, co też nastąpiło: policya została bezczynną a publiczność obojętną. Gwardya miejska i policya oddaliły się nie aresztując nikogo. Okręt francuzki *le palinure* krążył koło Tripoli z fregatą angielską, gdy pokazał się statek handlowy austryacki. Trypolitanie zdawali się wzbraniać przyjąć go do portu. Dowodzca okrętu francuzkiego upominał się o to dając za przyczynę że Tripoli powinien być otwarty okrętom wszystkich narodów z któremi rejencya nie jest w nieprzyjaźni, i że bierze w téj chwili okręt austr. pod swój pawillon. Batterye z Tripoli dały ognia do okrętu austry. *le palinure* odpowiedział na nie swojemi działami. Dowodzca francuzki uwiadomił natychmiast swój rząd o tym ważnym wypadku.

Hiszpania. W monitorze francuzkim czytamy: Wszystkie wiadomości z Hiszpanii w tem się zgadzają, że w sposobie myślenia mieszkańców i w ogólnem rzeczy położeniu znaczna nastąpiła zmiana. W Izbach oppozycya zaczyna się poskromiać; powaga ministeryum od chwili uznania pożyczki guebhardowskiéj znacznie się utwierdziła. W wojsku duch męstwa na nowo ożywiony. Llauder przyjął ministerstwo wojny, wydał on w téj mierze list pełny szlachetności i szczerości do generała Miny, w którym go o zupełnem poświęceniu się na korzyść sprawy Izabelli II zapewnia. Mina z swojéj strony przesłał do Madrytu dokładny rapport o położeniu swojém. Postanowiono nastręczyć mu wszystkie do jego działań wojennych potrzebne środki. Daratala mianowany został w miejsce Osmy komendantem prowincyi Biskajskiéh pod naczelną władzą Miny. Miny zdrowie widocznie się polepsza. Ostatnie te wiadomości z Madrytu sięgają aż do dnia 15 Listopada.

Anglia. — Na posiedzeniu rady tajnéj, po któréj się spodziewano, że pytanie względem stanowczego mianowania Ministrów rozstrzygnie, uczyniono postanowienie, że Parlament od d. 25 z. m. daléj aż do dnia 15 grudnia r. b, ma być odroczony.— Times dzisiejsza udziela w swoich doniesiesieniach giełdowych następującego wyjątku z pisma wydanego przez księcia Wellingtona do Sir Roberta Peel: „Otrzymawszy od króla mego zlecenie, abym nowy utworzył gabinet, dopełniłem ono jak najprędzéi. Było już od dawna zamiarem i zdaniem mojém, od którego dotąd nie odstąpiłem, że piérwszy minister kraju powinien być członkiem izby niższéj, a nie Izby wyższéj. Wyznaję szczérze, że nie znam nikogo, któryby był zdolniejszym od pana, piastować ten urząd, upraszam więc go abyś natychmiast wrócił i urząd ten przyjąć raczył. Co się mnie dotyczy, to nie życzę sobie w gólności żadnego urzędu, jeślibym jednak królowi memu i krajowi mógł się stać pożytecznym i jeżeli to się zgadza z życzeniem pańskiém, gotów jestem pod administracyą pańską przyjąć jakikolwiek bądź urząd, który mi polecić zechcesz.— Księża kościoła anglikańskiego w Irlandyi podali przedstawienie Lordowi namiestnikowi względem krytycznego położenia duchowieństwa irlandzkiego; lecz Lord namiestnik równie jak ówczasowy minister spraw wewnętrznych, odpowiedział iż odrzucenie bilu o dziesięcinach na ostatniem zgromadzeniu parlamentu, stawia rząd w niemożność zaradzenia temu.

W Newcastle dano wielką ucztę dla Lorda Durham, który w mowie swojéj wyraził iż jego dawniejsze zasady w cale się niezmięniły, że obecnie żąda reformy Imo rozszérzenia praw elektoralnych, II. 3 letnich parlamentów, III. wotowania tajnego. Poruszenia stronnictw ciągle trwają w Londynie i po prowincyach; niespokojność rozszerza się we wszystkich klassach w miarę jak wiadomość o rozwiązaniu ministeryum nabiera pewności. Charakter polityczny kraju z jednego końca do drugiego, podobny jest jeśli można dać wiarę dziennikowi *Sun*, do zjawisk, które przedstawia Wezuwjusz przy nadchodzącym wybuchu. Adressy, żądające reformy, zdają się bezpośrednim skutkiem zmiany w gabinecie ministeryalnym. — Papiery hiszpańskie i portugalskie znacznie spadły. Dziennik *Times* który teraz został organem Wellingtona powiada że uśpienie i otrętwienie prawie zupełne nastąpiło na giełdzie. Nic dotąd pewnego nie zaszło co do składu nowego ministeryum; i mówią że gabinet Welingtona napotkałby wielkie trudności. Sir Robert Peel, któremu miano ofiarować naczelnictwo ministeryalne, nie przyjął go. Na uczcie wyprawionej w mieście Lark O'Connellowi przez obywateli, ten potężny mówca oświadczył, iż rozwiązanie ministeryum jest mu zupełnie obojętne: że równie nienawidzi Whigów jak Torysów, i że połączyłby się z Whigami przeciw Torysom — a z Torysami przeciw Whigom, gdyż jest tylko przyjacielem ludu irlandzkiego, oraz że na pierwszem posiedzeniu parlamentu będzie żądał zniesienia dzie-

sięcin, korporacyi oraz ustanowienia sądu przysięgłych przez głosowanie, udoskonalenia bilu reformy i rozszerzenia praw elektoralnych. — W City było liczne zgromadzenie, gdzie odezwał się mówca Murphy. "Na nieszczęście X. Wellington niemoże rachować na wojsko aby się utrzymać przy władzy. L. Brougham mimo wszelkich przedstawień usunął od władzy, przesyłając powierzoną sobie pieczęć na ręce p. Taylor zamiast udać się do pałacu St. James, co mocno obraziło króla. (G.B V.)

Niderlandy. Z Hagi dnia 10 listopada. Dziennik Independent donosi iż Holendrzy sposobią się do opuszczenia warowni Lillo i Liefkenshoek. Dziennik Handelsblatt zaprzecza téj wiadomości.— Gazeta Arnheimska, w artykule pod napisem: „Coby można zrobić?" usiłuje dowieść, iż do rządu hollenderskiego należy zawrzeć z Belgią ostateczną umowę, dla oswobodzenia Hollandyi z wojennych ciężarów i z długu belgijskiego, mianowicie zaś dla zapewnienia obydwom narodom wzajemnych środków odbytu, których obadwa tak potrzebują. (G. P.)

Wiadomo ża od lat 10 wydobywa Rossya platynę w górach uralskich na pograniczu Europy i Azyi. Z początku znajdowano ją w małéj ilości, lecz teraz przy ulepszeniu gornictwa daleko stała się obfitszą. Na posiedzeniu naturalistów w Stutgardzie czytał półkownik Sobolewski pamiętnik o produkcyi platyny w Rossyi. Z tego okazuje się iż od r. 1824 do 1834 wydobyto 11,100 kilogramow platyny surowéj, po oczyszczeniu otrzymano platyny czystéj 7,790 kil: z 6,500 kilo: wybito 8,136,620 rubli. Podług tego jeden gram platyny przebitéj w monetę wynosi 1. rub. i blisko |2 złp. Z pozostałych 1290 kilogranów zrobiono narzędzia do oddzielania złota od srebra.

W Drukarni Józefa Czecha, Nakładem Redakcyi.